

ringe Mistanke om, at hun er 40 eller 45, om saa Hotelvæerten er pligtig at give Politiet Meddelelse om, at en saadan Forvanskning formentlig har fundet Sted fra Damens Side. Jeg har en Fornemmelse af, at det er noget saadant som den Begivenhed, der fandt Sted i Amerika med den smukke Dame, som ikke kunde komme ind, fordi hun havde gjort sig skyldig i noget, som ellers ikke er ualmindeligt her i Landet, nemlig at være skilt fra sin Mand, der hindrer den højtærede Justitsminister i at sove, at denne Dame viser sig for ham, naar han lægger sig til Ro, og forhindrer ham i at nyde Søvn, saaledes at han falder paa, at vi nu skal have skrappe Politikontrol med fremmede og rejsende, end Tilfældet før har været. Der staar i den gamle Lov, at de skal opgive deres Navn; dette er her omhyggeligt rettet til: deres fulde Navn. Tænk, hvilken Ulykke der vilde ske, hvis man ikke fik alle Fornavnene med! Men særlig tillader jeg mig dog at fremhæve den Bestemmelse, at der nu skal paahvile Værterne en særlig Spionagepligt overfor dem, som tager Ophold hos dem, idet de skal undersøge og staa inde for, at de Oplysninger om Navn og Stilling o. s. v., som gives af de fremmede og rejsende, virkelig er paalidelige. Kunde man dog ikke mene, at efterhaanden skulde man snarere løse end forstærke den Art skrappe Bestemmelser, som Fremmedloven af 1875 indeholder.

Jeg forstaar altsaa ikke rigtig den højtærede Justitsministers Stilling, for det første fordi den afviger fra, hvad Socialdemokratiet tidligere mente om hele dette Forhold, men dernæst ogsaa, fordi det dog er urimeligt, naar man vil have gennemført en saa betydelig Ændring som den foreslaaede, at fremsætte Forslag derom saa sent. Det havde været rimeligere for en saa virksom Mand som Justitsministeren da at fremsætte et Forslag til Revision af Fremmedloven, og selv om det ikke var sket i denne Samling, kunde det jo ske i den næste eller den næstfølgende; der er dog vel ingen Tvivl om, at Justitsministeren beholder sit ansvarsfulde Hverv. I indeværende Samling vilde det dog have været naturligare, at man, hvis virkelig Politiet mener, at der tiltrænges en Forlængelse af de gældende Bestemmelser, var kommet med et Forslag om at forlænge Gyldigheden af disse; men Justitsministeren er gaaet meget videre. Jeg vil haabe, at Udvalget vil gaa den Vej, hvis det overhovedet er nødvendigt, at Loven gennemføres. Det skulde jo egentlig Justitsministeren overbevise os om ved tilstrækkelig fyldige Beviser for, at den gældende Lov har vist sig

nyttig og virksom, og hvis Justitsministeren kan dette, kan man muligvis enes om at forlænge Lovens Gyldighed 1 Aar eller 2 Aar; hvis Ministeren ønsker det. Men saa skulde man vist ogsaa blive staaende derved. Ellers vil der ske dette, at det ikke bliver med det radikale Venstres Tilslutning, Lovforslaget gennemføres. Men maaske kan Justitsministeren med skiftende Flertal, som det nu hedder, faa Lovforslaget ført igennem.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker forskellige af de ærede Ordførere for deres delvise Tilslutning til Lovforslaget. Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Stegger Nielsen) ønskede ligesom for øvrigt de andre Ordførere nærmere Oplysning om Udstrækningen af § 6, idet jeg forstod paa det ærede Medlem, at han var bange for, at man gennem den nye § 6 vilde lukke af for fremmed Arbejdskraft, og jeg antager, det ærede Medlem særlig har tænkt paa fremmed Sæsonarbejdskraft, for Landbruget f. Eks. Dette er ikke Meningen med § 6. Meningen er kun den, at der skal kræves en særlig Tilladelse til at tage Arbejde, Stilling eller anden Beskæftigelse her i Landet, saaledes som der nu kræves, og at man ønsker at bibeholde den Regel, som nu er gældende administrativt, for at sikre sig, ogsaa naar Visumtvangen forhaabentlig snart bortfalder for flere Lande, end Tilfældet er i Øjeblikket. I det hele vil jeg gerne sige med Hensyn til § 6, at det egentlig ikke er Hensigten at give Justitsministeren en ikke fra alle Sider ønskværdig Bemyndigelse — med: fra alle Sider mener jeg: fra alle de Sider, som har sat sig ind i Forslaget eller vil sætte sig ind i det under Udvalgsbehandlingen —, men der er forskellige Oplysninger i denne Sag, som er af en saadan Karakter, at jeg helst vil fremsætte dem i Udvalget, og derfor skal jeg paa dette Tidspunkt indskrænke mig til disse Udtalelser om § 6.

Det ærede 5te Medlem for 5te Kreds (Jørgen Møller), Socialdemokratiets ærede Ordfører, var betænkelig ved § 2, Bestemmelsen om, at en Person kan udsendes eller udvises, naar hans Forhold dertil maatte give Anledning. Jeg giver det ærede Medlem Ret i, at det er en Bestemmelse, der selvfølgelig kan misbruges; jeg har blot ikke hørt noget til; at den hidtil er blevet misbrugt, og som Forholdene ligger i Europa, saaledes som det forhaabentlig vil blive oplyst for Udvalget, og som for øvrigt alle ved, kan jeg ikke se, det er muligt i Øjeblikket at give Slip paa denne Bestemmelse, hvor lidt den end for Tiden anvendes.